

дителя. Азъ ще ви дамъ винаги зрѣли овенця, кои то щать ви угоди добръ. Премного ся зарадува Милорадовичъ за негово то си добропокорство, и познаи чи е добро да послушува нѣкои си на родители те си.

Чисто то дѣте.

Петръ гледавъ соученика си Николая винаги чиста, и ся чудеше, и единъ день попыта го за коя ли причина овъ имаше винаги чисти дрехи те си, и той кумай всегда намацани, аю и да е былъ овъ по богатъ? — Защо то безъ да разумѣе, нѣкогашъ имаше черни кѣпки и бѣльцы на дреха та си, и други путь дупка. Не е полѣсна работа, рече му Николай, освѣнь да держи нѣкога си чистички дрехи те си. Азъ прилѣжно, и добродивно умивамся: не хващамъ нищо, отъ кое то мога да ся намацамъ: не ся влека по земля та, нито утивамъ въ таковія мѣста, гдѣ то мога да ся намацамъ, или да содера дреха та си отъ нѣщо. И ако бы да ида негдѣ, винаги разблнчамся, и ги полагамъ на чисто мѣсто. Въ трапеза та ся паза добръ да не полѣя, или да не капна нѣщо, ямъ съ разсужденіе, и съ вниманіе, и обрусувгъмъ ся прилѣжно руцѣ те си. Много пути отресувамъ си дрехи те, и ги очистувамъ съ една метличка, и кога ся разблнчамъ, полагамъ ги вынеги въ добро мѣсто. Петръ упредѣли да му буде подражатель, то е: да направи и овъ така. Пслевзомъ